

Νοτόθεν τῆς στοᾶς κατὰ μῆκος σφίζονται ἐνιαχοῦ λείψανα τοῦ μαρμαρίνου ὄχετοῦ, δι' οὗ καὶ τὰ τῆς στέγης τῆς στοᾶς ὕδατα ἀπωχετεύοντο· τὰ μαρμάρινα τμήματα ἔχουσι πλάτος μὲν 0 755, διάρρουν δὲ 0 53, κατὰ τόπους δὲ (μετὰκεντρον 9 20) φέρουσιν ἐνεγλυμμένην βαθεΐαν πύαλον. Νοτόθεν τοῦ μαρμαρίνου ὄχετοῦ σφίζονται λείψανα πηλίνου ὄχετοῦ πειοειδοῦς, ἀρχαιοτέρου, νοτόθεν δὲ τούτου λείψανα πωρίνου μετὰ πυάλων, προστεθήτω δὲ ὅτι ὁ ὄχετος οὗτος νοτόθεν τῆς ἐκ δυσμῶν 6^{ης} Ἰωνικῆς βάσεως τῆς στοᾶς δὲν φέρει πώρινον τμήμα, ἀλλ' αὐτὸς ὁ βράχος εἶνε ἐνιαυθα πρὸς τοῦτο ἐνεγλυμμένος.

400 κέ. Ἐν τῷ βορρᾶθεν τοῦ μουσείου ἀγρῷ, ὃν ἡ Ἀρχαιολογικὴ εἰταιρεία ἠγόρασε τῷ 1925 παρὰ τῶν κληρονόμων Δ. Λούπη, ἡ σκαφή ἐχώρησε βορρᾶθεν τοῦ τῷ 1924 ἀναφανέντος ἐπιμήκους βορρανατολικοῦ χώρου, ὅστις ἔφερεν ἐν διστοιχίᾳ ὀρθοστάτας, ὧν εἷς ἔχει ὕψ. 0 69, πλ. 1 30, παχ. 0 26, ἀποκαλύπτονται δὲ τέσσαρα δωμάτια, ὧν δύο μὲν ἐν τῷ μέσῳ (βόρειον καὶ νότιον, πλ. ἔνδον 4 71), κοινοῦντα διὰ θυρώματος (πλ. 1 20), ἐν δὲ ἑκατέρωθεν (ἔνδον μῆκος βορρονότιον 5 75, πλ. 4 90). Τῶν εἰρημένων μέσων δωματίων τὸ μὲν νότιον ἔχει ἔνδον μῆκος βορρονότιον 4 75, τὸ δὲ βόρειον (ἔνδον μῆκος βορρονότιον 3 μ) εἶνε φκωδομημένον διὰ πωρίνων ὀγκολίθων ἰσοδομικῶς (σφίζονται τρεῖς δόμοι, ὕψ. 1 50), ἐπικεχρισμένων διὰ κονιάματος καλῶς σφισμένου, καὶ διὰ τοίχων ἐνιαχοῦ λιθίνων μονοστοίχων ἢ διστοιχίων. Ἄλλα ἐν τῷ αὐτῷ ἀγρῷ οἰκοδομήματα μένουσιν ἄσκαφα.

Νομίσματα ἐκ τοῦ Ἀμφιάρειου κομισθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ Νομισματικῷ μουσεῖῳ τὰ μὲν 1770 (1768 χαλκᾶ καὶ δύο ἀργυρᾶ) ἐκ προτέρων σκαφείων, τὰ δὲ 1793, ὧν 23 (χαλκᾶ) ἐκ τῆς τοῦ 1925.

B. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

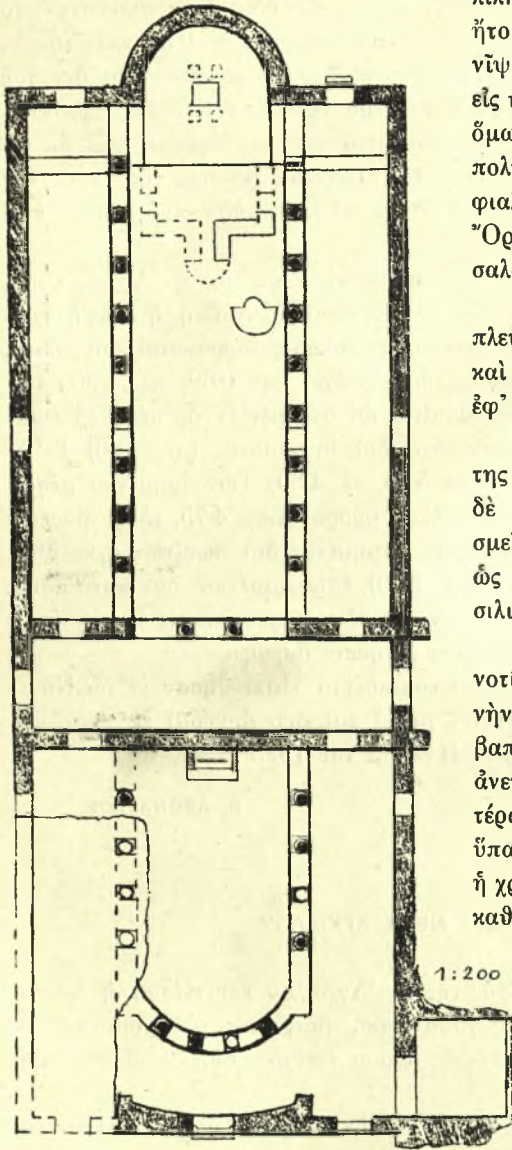
4. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Κατὰ τὰς ἐφετεινὰς ἀνασκαφὰς τῆς Ν. Ἀγχιάλου ἐσυνεχίσθη ἡ ἔρευνα τῆς ἀνευρεθείσης πέρυσι μεγάλης χριστιανικῆς βασιλικῆς τῶν χριστιανικῶν Θεσσαλικῶν Θηβῶν, τὴν σημασίαν τῆς ὁποίας ἐξέθηκα ἤδη ἐν τῇ περυσινῇ ἐκθέσει μου.

Ἐφέτος περιορίσθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀποχωμάτωσιν τοῦ αἰθρίου τοῦ ναοῦ, ὅπερ εἶχε καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἐπίχωσιν (μέχρι δύο μέτρων).

Ἡ ἔρευνα τούτου ἔφερεν εἰς φῶς οἰκοδόμημα ἰδιόρρυθμον καὶ πρωτότυπον. Ἐκτείνεται δηλαδὴ πρὸ τοῦ νάρθηκος τετραγώνον κτίσμα (20×20 μ), ὅπερ ἔχει ἐν τῷ μέσῳ περιστύλιον σχηματίζον τοξοειδῆ τὴν δυτικὴν αὐτοῦ

πλευράν. Τὸ περιστύλιον τοῦτο ἔχει 14 κίονας καὶ κατὰ τὸ μέσον τῆς ἀνατο-

Διάγραμμα βασιλικῆς Ν. Ἀγχιάλου
κατὰ τὸ 1925.

λικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς τὴν φιάλην, ἥτοι κτίσμα προωρισμένον διὰ τὴν νῦσιν τῶν χειρῶν πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὸν ναόν, δι' ἁγιασμὸν κλπ., ὅπερ ὅμως ἔχει ἰδιάζοντα τύπον κατὰ πολὺ διαφέροντα τοῦ τῶν γνωστῶν φιαλῶν τῶν Καθολικῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ τοξοειδὲς σχῆμα τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιστυλίου ἀκολουθεῖ καὶ ἡ δυτικὴ τοῦ αἵθριου πλευρά, ἐφ' ἧς ἀνοίγονται τρεῖς πύλαι.

Κατὰ τὰ ἄκρα τῆς πλευρᾶς ταύτης ὁ τοῖχος συνεχίζεται, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ πρόσοψις τοῦ ναοῦ ἐκοσμεῖτο ἐκατέρωθεν διὰ δύο πύργων, ὡς παρατηρεῖται τοῦτο καὶ εἰς βασιλικὰς τῆς Συρίας.

Ὅμοιως ἢ συνέχισις τῶν τοίχων νοτίως τοῦ νάρθηκος καθιστᾷ πιθανὴν τὴν ὑπόθεσιν ἀναζητήσεως τοῦ βαπτιστηρίου τοῦ ναοῦ, ὅπως καὶ ἀνευρεθεῖσαι πέρουσι κλίμακες ἐκατέρωθεν τῆς ἀψίδος ὑποδηλοῦσι τὴν ὑπαρξιν ἐτέρων οἰκοδομημάτων, ὧν ἡ χρῆσις δὲν δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ καθορισθῇ.

Αἱ ἀνασκαφαὶ δηλονότι ἀπέδειξαν, ὅτι δὲν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν μεμονωμένην τινὰ ἐκκλησίαν, ἀλλὰ σύμπλεγμα οἰκοδομημάτων περὶ τὸν ναόν, ὡς δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὸ τοιοῦτον ἐκ τῶν διασωθεισῶν παλαιῶν ἀπεικονίσεων τοῦ ἁγίου Πέτρου

τῆς Ρώμης καὶ μεγάλων μνημείων τῆς Ἀνατολῆς.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα ἐρμηνεύει ἡ συνημμένη κάτοψις τοῦ ναοῦ.

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀνασκαφὴν ἀνευρέθησαν τὰ πλείιστα τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν τῶν κοσμοῦντων τὸ αἶθριον τοῦ ναοῦ, ἤτοι κυλινδρικοὶ κορμοὶ κιόνων, κιονόκρανα, ἐπιθήματα, γεῖσα, περιθυρώματα, τμήματα θωρακίων κλπ. μετὰ ἐπιμελῶς ἐργασμένων ἀναγλύφων διακοσμῆσεων χαρακτηριστικῶν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐγένοντο, τὸν Ε' δηλ. μ. Χ. αἰῶνα.

Κατὰ χώραν διεσώθησαν αἱ βάσεις τῶν κιόνων, τινὲς μάλιστα τῶν ὁποίων εἶχον μετατοπισθῆ. Παρατηρήθη δὲ καὶ ἐφέτος, ὅτι κατὰ τὴν περυσινὴν ἀνασκαφὴν, ἤτοι ἀσβεστοποιήσις πολλῶν μαρμάρων ἐνεκα πυρκαϊᾶς καὶ συντριβῆς διὰ πελέκεων κιόνων καὶ ἄλλων ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν.

Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀσφαλὲς τεκμήριον τῆς πυρπολήσεως καὶ καταστροφῆς τοῦ Ναοῦ ὑπὸ βαρβάρων ἐπιδρομῶν κατὰ τοὺς μετὰ τὸν Ἰουστινιανὸν χρόνους.

Ἡ παρασχεθεῖσά μοι πίστῶσις λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων δὲν ἐπῆρκεσε δυστυχῶς εἰς τὸν τελικὸν καθαρισμὸν τοῦ αἰθρίου, ὡς ὑποδηλοῦται ἐν τῷ συνημμένῳ σχεδίῳ. Ἐλπίζομεν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἀνασκαφὰς νὰ συντελεσθῆ ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀποχωμάτωσις τοῦ ἀξιολογωτάτου τούτου μνημείου διὰ τὴν χριστιανικὴν καθόλου τέχνην ἐν Ἑλλάδι.

Γ. Α. ΣΩΤΗΡΙΟΥ

5. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΙΕΡΟΥ ΘΑΥΛΙΟΥ ΕΝ ΦΕΡΑΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδόθη ὀπωσδήποτε γενναιοτέρα τις πίστῶσις ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ διὰ πρώτην φοράν ἠδυνήθη νὰ ἀνασκάψω ἐπὶ εὐρύτερου προγράμματος. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφετεινῆς ἐργασίας ἔχουσιν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὡς ἑξῆς:

1) Γεωμετρικῆς περιόδου νεκροταφεῖον. Ἠρεύνησα ἐφέτος τὸ πλείστον τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους· τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ συμπαγοῦς χώματος ἐρυθροκιτρίνου, ἔφερε δ' ἐνιαχοῦ τομάς (κοψιές), τὰς ὁποίας παρακολουθήσας κατέληξα βαθύτατα εἰς εὗρεσιν τάφων τῆς πρωίμου γεωμετρικῆς περιόδου, ἀμελέστατα πεποιημένων ἐξ ἀκατεργάστων λεπτῶν πλακῶν ἐκ τιτανολίθου, δύο ἢ τριῶν σπανίως μιᾶς ἐκατέρωθεν εἰς τὰς μακρὰς πλευρὰς καὶ μιᾶς εἰς τὰς στενάς, πολλῶν δὲ ὡς πώματος εὐρέθησαν ἑπτὰ μὲ νεκροὺς Ἰσαριθμούς, τεθαμμένους, πτωχοτάτους· ἐλάχιστα καὶ μικρά τινα ἀγγεῖα εὐρέθησαν συντετριμμένα ἐκ τῆς πτώσεως τῶν πωμάτων καὶ ἐφθαρμένα, μὲ ζώνας γραπτὰς κυκλικὰς, καὶ σιδήριά τινα κατιωμένα. Ἀνήκουσι πιθανῶς τῷ 900 - 800 π. Χ. Τοῦναντίον τὰ πρὸ τοῦ ὑπάρχοντος στερεοβά-